

UZASADNIENIE

Wyrokiem zaocznym z dnia 30 października 2017 r. Sąd Rejonowy w Rawie Mazowieckiej w sprawie z powództwa (...) Ltd na Malcie przeciwko M. M. oddalił powództwo.

Apelację od powyższego wyroku wniosła strona powodowa zaskarżając orzeczenie w całości i zarzucając:

1. naruszenie przepisów postępowania cywilnego które to miały istotny wpływ na wynik sprawy, tj.:

a. art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. poprzez ustalenie, że przedłożone przez powódkę potwierdzenie wypłaty środków na kwotę 2.600 zł z rachunku bankowego pożyczkodawcy na rachunek bankowy pozwanej nie stanowi potwierdzenia zawarcia umowy pożyczki, podczas gdy z załączonego do pozwu potwierdzenia przelewu na kwotę 2.600 zł zostały przekazane na rachunek bankowy pozwanej, zaś tytuł przelewu potwierdza fakt, iż w przedmiotowej sprawie pieniądze zostały przekazane tytułem pożyczki,

b. art. 339 § 2 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że przytoczone przez powódkę twierdzenia budzą uzasadnione wątpliwości, co z kolei wyklucza możliwość przyjęcia za prawdziwe twierdzeń powódki,

c. art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów poprzez dowolną a nie swobodną ocenę dowodów zgromadzonych w sprawie,

d. art. 232 k.p.c. w zw. z art. 6 k.c. poprzez przyjęcie przez Sąd I Instancji, że w niniejszej sprawie ciężar dowodu spoczywa wyłącznie na powódce,

e. art. 230 k.p.c., poprzez jego niezastosowanie pomimo istniejących ku temu przesłanek i brak uznania przez Sąd, iż w związku z niewypowiedzeniem się pozwanej, co do twierdzeń wskazanych w pozwie, fakty te powinny zostać uznane przez Sąd za przyznane,

f. art. 245 k.p.c. poprzez błędne uznanie, że dokumenty przedłożone przez stronę powodową w niniejszej sprawie nie stanowią dokumentów;

2. Naruszenie przez Sąd I instancji przepisów prawa materialnego, a mianowicie:

a. art. 58 § 1 k.c. w zw. z art. 385¹ k.c. poprzez uznanie, że postanowienie umowy dotyczące prowizji nie wiąże pozwanego,

b. art. 720 k.c. poprzez błędną wykładnię, polegającą na bezpodstawnym przyjęciu, że powódka uchyliła obowiązkowi wynikającemu z art. 6 k.c., ponieważ nie dołączyła do pozwu dokumentów (dowodów), których wynikałoby, że powódka zawarła umowę cesji wierzytelności,

c. art. 29 ust. 1 ustawy z 12 maja 2011r. o kredycie konsumenckim poprzez jego niezastosowanie, polegające na zignorowaniu przez Sąd I Instancji specyfiki zawierania umowy pożyczki przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość (środków komunikacji elektronicznej - Internetu),

d. art. 7 ust. 1 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, poprzez ich niezastosowanie skutkujące oddaleniem w całości powództwa, z uwagi na rzekomy brak udowodnienia roszczenia przez powoda w sytuacji, gdy oświadczenia woli związane z dokonywaniem czynności bankowych (w tym także przelewaniem na rachunki bankowe określonych kwot w ramach umowy pożyczki) mogą być składane w postaci elektronicznej, a dokumenty generowane elektronicznie stanowią ekwiwalent dokumentów podpisanych własnoręcznie.

W konkluzji strona skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w całości oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz strony powodowej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, w tym także za instancję odwoławczą.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja strony powodowej jest bezzasadna i jako taka podlega oddaleniu.

Na wstępie wyjaśnić należy, że niniejsza sprawa była rozpoznawana w postępowaniu uproszczonym, w związku z czym Sąd Okręgowy na podstawie art. 505¹⁰ § 1 i § 2 k.p.c. orzekł na posiedzeniu niejawnym w składzie jednego sędziego. Zaznaczyć także należy, że w postępowaniu uproszczonym zgodnie z art. 505⁹ § 1¹ k.p.c. apelację można oprzeć tylko na zarzutach naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie, bądź naruszenia przepisów postępowania, jeżeli mogło ono mieć wpływ na wynik sprawy. Natomiast, w myśl art. 505¹³ § 2 k.p.c. jeżeli sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Zdaniem Sądu Okręgowego wyrok Sądu Rejonowego odpowiada prawu i jako taki musi się ostać. Podniesione przez stronę apelującą zarzuty nie zasługiwały na uwzględnienie.

Ocena materiału dowodowego dokonana przez Sąd I instancji nie jest sprzeczna z zasadami doświadczenia życiowego, czy logicznego rozumowania, w żadnym razie Sąd I instancji nie naruszył przepisów procedury cywilnej, w szczególności art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c., art. 339 § 2 k.p.c., art. 232 k.p.c. w zw. z art. 6 k.c., art. 230 k.p.c., czy też art. 245 k.p.c.

Zarzuty podniesione w apelacji stanowią w istocie nieuprawnioną polemikę z prawidłowym orzeczeniem Sądu I instancji.

Zgodzić należy się w pełni z Sądem I instancji, że strona powodowa nie udowodniła roszczenia ani co do zasady ani też, co do wysokości, bowiem nie przedstawiła dowodów na poparcie swoich twierdzeń.

Sąd Okręgowy na mocy art. 381 k.p.c. pominął dowody z dokumentów załączone do apelacji, bowiem nic nie stało na przeszkodzie, by strona powodowa powołała je przed Sądem I instancji.

Strona powodowa wskazała w uzasadnieniu pozwu, że dochodziła od pozwanej zapłaty z tytułu zobowiązań z umowy pożyczki zawartej w dniu 4 sierpnia 2015 r. Jednakże, na co prawidłowo zwrócił uwagę Sąd Rejonowy na gruncie niniejszej sprawy wystąpiły uzasadnione wątpliwości co do okoliczności faktycznych przytoczonych w pozwie, w szczególności co do kwoty żądania, czy też rzeczywistych czynności windykacyjnych. Zwrócić należy uwagę, że, strona powodowa nie załączyła samego dokumentu umowy pożyczki (ani też ramowego dokumentu pożyczki), który z kolei był niezbędny (dla strony powodowej) by wykazać, że nabyła istniejącą wierzytelność od podmiotu właściwego. Powodowa spółka nie przedstawiła również żadnych dowodów potwierdzających wykonanie przelewu na kwotę 2.600 zł przez potencjalnego poprzedniego wierzyciela. Wydruki komputerowe są zaciemnione i widnieją na nich jedynie szczątkowe dane. Nie wiadomo, zatem kto spełnił świadczenie na rzecz pozwanej. Strona powodowa nie przedstawiła również żadnych dowodów na nabycie wierzytelności od potencjalnego poprzedniego wierzyciela. Cesja wierzytelności nie zawiera żadnych załączników ani wskazówek, pozwalających powiązać umowę przelewu wierzytelności z wierzytelnością przysługującą przeciwko pozwanemu.

Zgodnie z treścią art. 339 § 1 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny, zaś zgodnie z § 2 w tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba, że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Rację ma Sąd I instancji, że uznanie za prawdziwe twierdzeń pozwu nie uwalnia

sądu od oceny zasadności żądania opartego na tych twierdzeniach. W wypadkach uzasadnionych wątpliwości nie można przyjmować za prawdziwe twierdzeń powoda o okolicznościach faktycznych; w takiej sytuacji nie można wydać wyroku, opierać się tylko na tych twierdzeniach i należy przeprowadzić postępowanie dowodowe celem wyjaśnienia powstałych wątpliwości.

Zgodzić należy się z Sądem I instancji i w tym zakresie, że w rozpoznawanej sprawie nieprawidłowości tych jest tak dużo i są tak znaczące, iż oparte na dowolności, a nie logice byłoby przyjęcie, że to akurat stronie powodowej przysługuje roszczenie o zapłatę kwoty 2.600 zł z przelewu wykonanego na rachunek pozwanej.

Zgodnie z art. 6 k.c. Ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, zdaniem Sądu Okręgowego, strona powodowa w rozpoznawanej sprawie nie sprostowała temu ciężarowi.

Z uwagi na to, że strona powodowa nie udowodniła swojego roszczenia tak, co do zasady jak i co do wysokości, bezzasadne są także wszystkie zarzuty naruszenia prawa materialnego

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd Okręgowy na podstawie art.385 k.p.c. oddalił apelację, jako bezzasadną.